

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η μνήμη των Αγίων ως πρόσκληση για αλλαγή και πνευματική μεταμόρφωση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το απόγευμα της Τετάρτης 16 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, επί τη ιερά μνήμη της Αγίας και ενδόξου Μάρτυρος Σοφίας και των τριών θυγατέρων αυτής, Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης, στον ομώνυμο Ιερό Ναό της Τοπικής Κοινότητας Πλατάνου Φαρσάλων.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη βαθύτερη σημασία της τιμής των Αγίων και των Μαρτύρων μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, επισημαίνοντας ότι η μνήμη τους δεν αποτελεί απλώς μια ευκαιρία να εκφράσουμε την τιμή και τον σεβασμό μας προς τα ιερά αυτά πρόσωπα. Ο ουσιαστικός σκοπός είναι να φέρουμε ενώπιόν μας τους Αγίους ως «φίλους του Ιησού Χριστού», να γνωρίσουμε τη ζωή και τη βιωτή τους, να διδαχθούμε από το παράδειγμά τους και, ως κατακλείδα αυτής της διδασκαλίας, να ζητήσουμε τις πρεσβείες τους.

Μέσα στην εκκλησιαστική περίοδο της εορτής της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, το μήνυμα της θυσίας και του μαρτυρίου γίνεται ακόμη πιο ζωντανό και ουσιαστικό. Ο Χριστός, το δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και, μέσα στην άμετρη αγάπη Του, ανέβηκε στον Σταυρό, όντας αναμάρτητος, για να καθαρίσει τον άνθρωπο από τις αμαρτίες και να φανερώσει τη βεβαιότητα του μαρτυρίου που οδηγεί στην Ανάσταση. Το γεγονός αυτό αποτελεί για την Εκκλησία το θεμέλιο πάνω στο οποίο κατανοείται και το μαρτύριο των Αγίων.

Σε αυτό το πλαίσιο αναφέρθηκε στις Αγίες Σοφία, Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη, οι οποίες αγάπησαν τον Εσταυρωμένο Κύριο της Δόξης και κατανόησαν τη μεγάλη δωρεά της σωτηρίας που προσφέρθηκε στον άνθρωπο. Μπροστά στις υποσχέσεις των ειδωλολατρών αυτοκρατόρων και αρχόντων, οι οποίοι τους προσέφεραν δυνατότητες και προνόμια προκειμένου να αρνηθούν την πίστη τους, εκείνες παρέμειναν σταθερές στον Ιησού Χριστό. Δεν Τον αρνήθηκαν και δεν απαρνήθηκαν την πίστη τους, αλλά παρέμειναν πιστές στον Κύριο.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στο γεγονός ότι η πίστη στον Ιησού Χριστό

έχει κόστος. Όπως ο Χριστός σταυρώθηκε για τη σωτηρία του ανθρώπου, έτσι και ο άνθρωπος καλείται να «σταυρώνεται» για την αγάπη του Χριστού. Η σταύρωση αυτή δεν σημαίνει πάντοτε το αιματηρό μαρτύριο. Σημαίνει τη σταύρωση των παθών και των επιθυμιών μας, του «κακού μας εαυτού», ώστε να μπορέσουμε να τον καθαρίσουμε, να τον χαριτώσουμε και να τον ευπρεπίσουμε. Πρόκειται για την προσπάθεια του ανθρώπου να γίνει πραγματικός, ουσιαστικός και απλός άνθρωπος, ο οποίος πιστεύει στον Ενανθρωπήσαντα Κύριό μας Ιησού Χριστό.

Ιδιαίτερα χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα των τριών νεαρών Μαρτύρων, της Πίστεως, της Ελπίδος και της Αγάπης. Παρά το νεαρό της ηλικίας τους, δεν λιποψύχησαν, αλλά παρέμειναν σταθερές στην πίστη στον Χριστό, έχοντας δεχθεί από τη μητέρα τους, την Αγία Σοφία, την πίστη στον Ιησού Χριστό. Ο Μητροπολίτης υπογράμμισε ότι, όπως τότε, έτσι και σήμερα η πραγματική και ουσιαστική πίστη στον Ιησού Χριστό διώκεται και αμφισβητείται, ενώ οι άνθρωποι πολλές φορές προσπαθούν να ταυτιστούν με τα πράγματα του κόσμου και της καθημερινότητας και να μην ζουν τη ζωή του Χριστού.

Αυτό, όπως σημείωσε, μπορεί να δίνει την εντύπωση μιας ευκολότερης ζωής, μιας ζωής στην οποία ο άνθρωπος μπορεί εύκολα να αλλάζει και να μεταβάλλεται, έχοντας άλλο στο μυαλό του, άλλο να θέλει, άλλο να επιθυμεί και άλλο τελικά να κάνει. Όμως αυτή η κατάσταση δεν συνθέτει την ανθρώπινη προσωπικότητα.

Ο άνθρωπος χρειάζεται να ζει μια ολοκληρωτική σχέση, πρώτα με τον εαυτό του και τη συνείδησή του, στη συνέχεια με τον Θεό και κατόπιν με τους άλλους ανθρώπους. Είναι υγιής στις σχέσεις και στην επικοινωνία του όταν είναι ξεκάθαρος μέσα του, όταν έχει απομακρύνει τις αμφιβολίες, τις αμφισβητήσεις και τα εσωτερικά του «κόμπλεξ». Τότε μπορεί ευκολότερα να αναφέρεται στον Θεό και να συναναστρέφεται πραγματικά και ουσιαστικά τους ανθρώπους, χωρίς να φοβάται την κρίση, το βλέμμα, τη σκέψη ή την αμφισβήτησή τους.

Μέσα από αυτή την αναζήτηση, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να δουν και

τις αρετές που εκφράζουν τα ονόματα των τριών θυγατέρων της Αγίας Σοφίας.

Η Σοφία είναι η σύνεση, η ουσιαστική κατανόηση των πραγμάτων. Η σοφία του ανθρώπου ξεκινά, όπως τόνισε, όταν έχει μέσα του τοποθετημένο τον Θεό και ζει με την παρουσία Του. Αναφέρθηκε χαρακτηριστικά στο βιβλικό «Αρχή σοφίας, φόβος Κυρίου», υπογραμμίζοντας τη σύνδεση της αληθινής σοφίας με την παρουσία του Θεού στη ζωή του ανθρώπου.

Για την Πίστη, ο Μητροπολίτης τόνισε ότι χωρίς αυτήν δεν μπορεί να περπατήσει ο άνθρωπος και ιδιαίτερα ο Χριστιανός. Αναφερόμενος στον Απόστολο Παύλο και στην προς Εβραίους Επιστολή, μίλησε για την πίστη ως βεβαιότητα μέσα στην αναζήτηση του Θεού, η οποία γεννά στον άνθρωπο τη βεβαιότητα ότι ζει τον Χριστό. Πίστη σημαίνει εμπιστοσύνη. «Εμπιστευόμαστε τον Θεό», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Εξίσου σημαντική είναι η Ελπίδα, χωρίς την οποία ο άνθρωπος δεν μπορεί να ονειρεύεται, να οραματίζεται και να προγραμματίζει. Η πίστη και η σοφία, όμως, βοηθούν τον άνθρωπο να παραμένει προσγειωμένος και να επιδιώκει εκείνα που μπορεί πραγματικά να πραγματοποιήσει, χωρίς να ξεπερνά τον εαυτό του και να συντρίβεται.

Και πάνω από όλα βρίσκεται η Αγάπη, την οποία χαρακτήρισε ως «την κορωνίδα των αρετών». Ο Θεός από αγάπη σαρκώθηκε και σταυρώθηκε, ενώ η αγάπη και η εμπιστοσύνη των Αγίων προς τον Θεό έδωσαν στις τέσσερις Μάρτυρες τη δύναμη να έχουν σοφία, να μην φοβούνται, να έχουν πίστη και εμπιστοσύνη, ελπίδα και αγάπη προς τον Θεό και τους άλλους ανθρώπους.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στις προκλήσεις της σύγχρονης

εποχής, θέτοντας το ερώτημα πόσοι άνθρωποι σήμερα πιστεύουν στα είδωλα. Η απάντησή του ήταν χαρακτηριστική: «Όλοι ανεξαιρέτως». Ως πρώτο είδωλο ανέφερε τον ίδιο τον εαυτό μας και ως δεύτερο το κινητό μας, ενώ αναφέρθηκε και στην τεχνητή νοημοσύνη.

Τα είδωλα αυτά, όπως τόνισε, είναι ψεύτικα και παροδικά. Σήμερα μπορεί να τα έχουμε και μετά από λίγο ή αύριο να μην τα έχουμε, ενώ πολλές φορές μπορούν να μας προδώσουν. Η εξέλιξη, η επιστήμη, η γνώση και η τεχνολογία είναι απαραίτητες στη ζωή μας, όμως, όταν ο άνθρωπος ξεφεύγει από τα μέτρα και απομακρύνεται από τον εαυτό του, αναζητά άλλες δυνάμεις που θα του δείξουν τη δύναμή του. Και μέσα από αυτή την τεχνητή δύναμη, όπως σημείωσε, μπορεί τελικά να καταλήξει στην αδυναμία.

Με αφορμή όλα αυτά, ο Μητροπολίτης κάλεσε τους πιστούς να αναρωτηθούν αν μπορούν να κατανοήσουν πραγματικά την πρόκληση που αντιμετώπισαν οι τέσσερις γυναίκες στην εποχή τους και να μεταφέρουν το μήνυμα της ζωής τους στη δική μας καθημερινότητα.

Δεν αρκεί, όπως τόνισε, να προσκυνήσουμε τις εικόνες, να ακούσουμε τους ύμνους, να ακούσουμε τον επίσκοπο και τον ιερέα και στη συνέχεια να φύγουμε. Το σημαντικό είναι να αναρωτηθούμε: «Τι πήραμε από τη ζωή τους, τι μας μετέδωσαν;». Και η απάντηση βρίσκεται στην προσωπική προσπάθεια για αλλαγή, έστω και μιας συνήθειας κάθε φορά, μιας συνήθειας που μας αποξενώνει από τον εαυτό μας και από τους άλλους.

Αναφερόμενος στα θαύματα του Χριστού και στα λόγια Του προς εκείνους που ζητούσαν τη θεραπεία τους, υπενθύμισε τη φράση «Η πίστη σου σέσωκέ σε». Ο Θεός, όπως υπογράμμισε, δεν ήρθε να αφαιρέσει την προσωπικότητα του ανθρώπου. Ήρθε να αναδείξει την προσωπικότητά μας, να την καθαρίσει, να την ευπρεπίσει και να την υποβάλει στην καλή αλλοίωση, ώστε να γίνει «Θεοειδής Προσωπικότητα, Χαριτωμένη Προσωπικότητα».

Με αυτή την ευχή ολοκλήρωσε την ομιλία του, ευχόμενος σε όλους και όλες να επιτύχουν αυτή τη μεταμόρφωση στη ζωή τους, με τις πρεσβείες της Αγίας Σοφίας και των τριών θυγατέρων αυτής, Πίστεως, Ελπίδος και Αγάπης.

